

Masser af søskende gør det. Vi vil gerne være gode ved hinanden, og jeg tror, at mange gerne vil hjælpe hinanden. Jeg tror også, at søskende med glæde vil kunne hjælpe hinanden, det er jo ikke det, der er vanskeligheden her. Vanskeligheden er alene, at det her bliver barnets mål at være det, selv om det bliver et elsket barn.

Når jeg spørger om det der før, om man kunne risikere f.eks. at få en provokeret fødsel, en for tidlig fødsel, så er det en dybt tænkt situation. Jeg ved det godt. Det var en jordemoder, der skrev til mig om det. Fordi vi står med et sygt barn, tror jeg, at man vil gå til ganske voldsomme yderligheder, især hvis der er en god mulighed for, at det ufødte barn kan leve, selv om det f.eks. får en lidt tidligere fødsel.

Men jeg vil meget, meget håbe, at Folketinget besinder sig nu og giver sig ordentlig tid til at få det her drøftet igennem og også herunder undersøge dataene i rimeligheden af den behandling, vi har gang i, for det er ikke irrelevant i en diskussion også om prioriteringerne i sundhedsvæsenet, at man står over for en behandling, som måske er fuldstændig meningsløs, bortset fra at den altså skubber forældre ud i noget. Det kan jeg ikke svare på, for jeg synes, dilemmaet er der, også selv om vi står med en behandling, der kunne give succes: Vi laver et menneske udelukkende for at reparere på et andet menneske.

Kl. 19.35

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke starte med at takke for en, synes jeg, både spændende og meget konstruktiv debat, som jo meget fint afslører, at det ikke er nogen enkel sag, vi står med her. Jeg vil gerne understrege, at det hverken er en enkel sag eller en enkelt sag – for der bliver jo brugt store ord.

Fru Tove Videbæk siger, at det er uanstændigt, altså at regeringen her kommer med et lovforslag og beder om Folketingets positive medvirken til, at man fremmer sagens behandling. Fru Margrete Auken siger: Det er det værste, jeg nogen sinde har været ude for.

Til det vil jeg bare starte med at slå én ting fast, nemlig at for regeringen er der jo tale om et samlet lovforslag, der regulerer hele området for kunstig befrugtning, hvor vi har præsenteret offentligheden og jo senere Folketinget for et samlet lovkompleks, der giver regeringens sammenfattede bud på, hvordan det her instrument, kunstig befrugtning, skal tages i brug. Det er ikke på baggrund af en enkelt sag, men på bag-

grund af nogle principielle overvejelser. Sådan er sagen set med regeringens øjne.

Vi lovgiver ikke for et bestemt barn med et bestemt navn, vi lovgiver generelt og med afsæt i nogle principielle overvejelser. Så det eneste særlige, der er ved situationen her, er, at den åbning, som regeringen synes det er forsvarligt at lave på området for præimplantationsdiagnostik, er en åbning, som så også kan have betydning i en helt konkret sag, hvor der er et hastende element.

Det er jo i en aflæsning af også de reaktioner, som Folketingets forskellige politiske partier har givet til dagspressen m.v., at vi har valgt at sige, at så er det fornuftigt at trække denne del af regeringens samlede bud på en ny lov om kunstig befrugtning ud og lade den underkaste en særlig behandling i Folketinget, naturligvis med den konsekvens, at når det samlede bud på en ny lovgivning på området for kunstig befrugtning senere kommer til behandling, vil regeringen selvfølgelig af egen drift stille de ændringsforslag, der skal til, for at det sammenhængende lovforslag kommer i balance med det, der måtte være resultatet af den debat, vi har indledt her i dag.

Når regeringen har fremsat dette forslag som et delelement i en ny lovgivning om kunstig befrugtning, hænger det jo sammen med, at der i den grad har været brug for, at der blev taget politisk stilling til disse spørgsmål. Da lov om kunstig befrugtning senest blev underkastet en samlet behandling i Folketinget, blev hele spørgsmålet om ægsortering jo reguleret ud fra den viden, der fandtes på det pågældende tidspunkt. Folketinget traf en beslutning om, at præimplantationsdiagnostik alene måtte tages i anvendelse i de situationer, hvor den kunne være et instrument til at undgå, at et barn fik en arvelig alvorlig sygdom.

Ud over det var lovgivningen jo tavs, og det er det, der har stået lysende klart i et par konkrete eksempler, som alle her kender, og som flere også har draget frem med navns nævnelse, selv om jeg måske personligt synes, at det netop er på kanten af den måde, vi skal argumentere med hinanden her i Folketingssalen på, sådan at trække navne og ansigter frem. Men der har været et par konkrete eksempler. Fru Sophie Hæstorp Andersen var inde på dem og sagde, at sundhedsministeren havde givet tilladelse.

Der skal jeg starte med i den sammenhæng at rette en lille misforståelse, for jeg har ikke givet specifik tilladelse til nogle specifikke behand-